

националности са изграждали нашето население. А това тематично покрива и днешната конференция.

Темата за рома, станал царски зет, има много модификации. Такава е и приказката за „Краставия брат“, в която бихме могли да намерим мотиви от „Пепеляшка“.

Много интересен е мотивът в „Ромите и власите станали роднини“. Това е мотив за смесването на власите с ромите като етнически общности. И ролята на Свети Петър, който, за да поправи грешката си, е трябвало два пъти да сменя главите на ромите и власите. Затова сега между ромите има русокоси и синеоки, а между власите - мургави лица и къдрава коса.

Мотивът за пръснатото племе е в приказката със заглавие „Фараон“. Там очевидно е заимстван елемент от Библията, когато Мойсей е превел израелския народ през морето. Но хвалбата на ромския цар, че може да прави всичко, което и Господ прави, ядосала Господа и когато ромското племе отново излязло да се поразходи из морето, а Фараон гордо повел хората си по пътя през отдръпналото се море, Господ наказал племето като внезапно затворил водата над главите му. Малцина се спасили като изплували по „далечни страни и при непознати народи“. Омразата на Господа разпръснала ромското племе из целия свят.

Особен израз на тежкото социално положение, а и на свеж хумор, е приказката „Силата на хляба“. Господ, посещавайки земята, среща случайно един ром и го пита иска ли да стане цар. Отново този мотив. Ромът казва, че е съгласен, ако за децата му ще има хляб, а за него - кон и каруца: основата на ромското съществуване.

Находчивостта на ромите можем да открием и в основата на приказката „Бедният ром и четирийсетте разбойника“. Независимо от заглавието, което ни напомня за прочутата приказка за Али Баба и четиридесетте разбойника, трябва да признаем, че и тук интригата е добре изплетена. В цялата история сила на рома давал страхът и любовта към жената и децата му. Така той победил змея и станал богат (с четиридесет товара злато) и честит

С най-много фантастични елементи и най-добре структурно е изградена приказката „Градинарят с шапка от шкембе“. Той, градинарят, използвайки вълшебни орехи, тяхната сила, става цар. Мотив, познат ни до болка като крайно решение.

Най-весела и най-интересна, във връзка с битието на ромите, е приказката за магарето, което изляло ромската азбука, която била